

Uit de pastorie – week 29 2025

Wat achter ons ligt

Drie weken lang verrichtte ik geen werk in kerk en gemeente. Dat gaf ons de gelegenheid om op reis te gaan, dit keer naar het zuiden van de Duitse deelstaat Beieren. Alleen van het liefelijke landschap, met de toppen van de Alpen in zicht, gaat al zo'n bekoring en rust uit. Je probeert in de vakantie ook naar de kerk te gaan, en zoals in vele andere landen kan dat alleen 's morgens omdat men veelal geen avonddiensten kent. We bezochten een dienst in een evangelisch-Lutherse kerk. Deze dienst stond in het teken van het twintigjarig bestaan van de diaconale kringloopwinkel, maar was inhoudelijk niet heel voedzaam. De tweede zondag waren we een wat gereformeerder gemeente. Daar maakten we de bediening van het Heilig Avondmaal mee. Qua vorm ging het allemaal wat anders dan we gewend waren, maar het was verrassend om stukken te herkennen van het avondmaalsformulier dat wij ook gebruiken. Na afloop sprak een oudere broeder uit zijn hart met ons over de betekenis van Christus' offer. Dat was thuiskomen! Het onderstreept ook hoe goed het is om ook in de vakantie de gemeenschap der heiligen te zoeken in plaatselijke gemeenten. De ontvangst is er meestal hartelijk, en de herkenning zit soms in het onverwachte. Tegelijk viel het in beide gemeenten op dat kerkgangsters onder de 50 nagenoeg ontbraken. Op papier zijn de gemeenten soms heel fors met duizenden leden, in de kerkbank zie je er vaak nog geen honderd terug. Dat is ook voor de kerken daar een zorg. Hoewel het in ons eigen land ook verre van zorgeloos is, maakt het hier denk ik een groot verschil dat we christelijk onderwijs hebben. Vaak is er band en betrokkenheid tussen de kerk en het christelijk onderwijs, wat ook doorwerkt in de gezinnen. Hoe zuinig moeten we er niet op zijn!

Iets heel anders wat me dit jaar opviel, in beide diensten, was de eerbied voor de organist en zijn werk. Voor de dienst speelt de organist niet en wordt er dus ook niet door zijn spel heen gekletst; de dienst begint met een orgelstuk waarbij iedereen eerbiedig luistert. Na het uitspreken van de zegen gaat de predikant zitten en speelt de organist opnieuw een mooi stuk (soms orgelliteratuur) wat even eerbiedig door de gemeente wordt beluisterd. Daarna zwijgt het orgel en verlaat men de kerk. Je moet nooit klakkeloos in eigen gemeente kopiëren wat je ergens anders hebt gezien, dus ik doe geen voorstellen om het bij ons voortaan ook maar zo te doen. Wel geloof ik dat er in meerdere opzichten verbetering mogelijk is in de manier waarop het orgelspel zijn plek en betekenis in en rond de erediensten bij ons heeft. Orgelspel wil onder andere onze gedachten richten op het Woord, ons tot overdenking aanzetten. Ook kunnen we genieten van de gave die de Heilige Geest aan goede componisten gaf. Ik geloof stellig dat het ontwikkelen van een goed gevoel voor muziek ons ook voor een aantal slechte invloeden bewaart.

Intussen zijn we dankbaar dat we weer in Nederland naar de kerk mochten gaan; onze laatste vakantiezondag zijn we steevast bij mijn schoonmoeder en gaan daar ook ter kerke. Dan word je weer geraakt door de massale samenzang die men in het buitenland zo niet kent, door doorwrochte preken, door een hoop kinderen en jeugd in de kerk. De Heere is goed!

Wat voor ons ligt

Zoals ik in Contact al aankondigde, hoop ik de komende weken in de morgendiensten met u en jou de geschiedenissen van Abraham te lezen. Deze geschiedenissen beginnen aan het slot van Genesis 12, als Abram met zijn vader, zijn vrouw, zijn neef Lot en dienst vrouw aan een reis naar Kanaän begint maar halverwege blijft steken. Hier komen meteen al vragen op, ook als je doorleest in Genesis 12. Het initiatief van de reis in Genesis 11 ligt niet bij Abram maar bij zijn vader Terah, Ook lezen we daar nog niet van een goddelijke roeping maar wel van een concreet reisdoel: Kanaän. Kwam de roeping van de Heere daarna pas, na de dood van Terah? Of was die roeping er al maar liet Abram het er halverwege bij zitten? Tegelijk wordt in Hebrreeën 11 niet de vinger gelegd bij Abrams eventuele ongehoorzaamheid aan de roeping maar juist bij zijn blindelinge gehoorzaamheid. Mooie vragen om over na te denken, omdat wij niet minder geroepen zijn om ons oude leven te verlaten!

Zondagavond hoopt ds. Van den Noort ons het Woord van God te bedienen, zelf hoop ik dan net terug te zijn van de middagdienst die ik in Houten heb te vervullen. Een gezegende zondag en diensten wens ik u en jou allen van harte toe.

Ten slotte

Dank aan broeder Steert die de afgelopen weken kopij voor de Veluwe Kerkbode verzorgde en voor het werk dat hij tijdens mijn afwezigheid in de gemeente voor me waarnam. Mede namens mijn vrouw een hartelijke groet in de Heere aan u en jullie allen.

Uw A.J.M.